

Tres òsculs de pau en honor i glòria de la Santa Trinitat

F

Crec profundament que la trobada d'avui entre els dos bisbes germans ha estat preparada al cel, ha estat preparada llargament en la comunió dels sants. Crec també profundament que el vel de la Mare de Déu els ha cobert. L'Església de Rússia és una Església de profunda tradició espiritual. És la Rússia que des d'Olga de Kiev ha fet florir la santedat (entre els qui conec i estimo, sant Sergi de Ràdonenh, sant Serafi dels boscos de Sarov, sant Joan Krosntant, o els insensats per Crist (sant Basilii el Beneït, santa Xènia de Petersburg) i, sobretot, la santa Església dels màrtirs que va patir —milers i milers fins a l'extermini— sota els règim stalinista i que amb pocs anys, amb un refluoriment gairebé increïble, ha retrobat la fe dels pares amb una teologia pròpia, laical, i una vida eclesial desbordant.

en un minut

—Conca de Barberà. Com cada primer diumenge de Quaresma, les parròquies d'aquest arxiprestat van participar en el recés quaresmal celebrat al santuari jubilar de la Mare de Déu de la Serra. Aquest any el grup de música Canta la Teva Fe va ser l'encarregat d'acompanyar la vetllada. El recés va

Cal llegir Dostoievski per entendre l'ànima russa. És també la Rússia de la Icona de la Trinitat i de la icona de la Mare de Déu de Kazán. Una Església que viu de la bellesa de la celebració litúrgica, única i sagrada.

La tradició cristiana d'orient i d'occident, tal com diu el bell comunicat, ha de donar al món el testimoni de la fe en Crist ressuscitat. Les generacions que vindran després nostre agrairan que hàgim viscut la memòria de la fe. Els dos han compartit el dolor per la persecució dels cristians a l'Orient i en alguns llocs de l'Àfrica.

Donem gràcies a Déu. Estic tan content que la sala de l'aeroport on s'han reunit estigués presidida per la icona de santa Maria, i estic tan content que el document signat per ambdós acabi amb la pregària *Sota la vostra protecció*, aquesta pregària que devem haver cantat qui sap si mil vegades, com mil són els anys, exactament des de l'any 1054, en què les santes Esglésies han estat sense retrobar-se.

Rafael Serra, pvre, director del Secretariat de relacions interconfessionals

La declaració conjunta es pot llegir a la secció Notícies del web de l'Arquebisbat, www.arqtgn.cat

ser una concatenació de cançons del seu nou disc *40 dies* i d'altres d'anteriors amb fragments d'evangelis i el diàleg interior d'un jove. En la vetllada també van participar-hi els nens i nenes més petits de la catequesi de Montblanc.

—Preveres i diaques. El dia 15 de febrer els preveres i diaques de l'arxidiòcesi van participar en el recés de Quaresma predicat pel P. Miguel Àngel González, carmelita descalç de Medina del Campo (Valladolid). El recés va marcar l'inici de la setmana d'exercicis espirituals per al clergat que es va prolongar fins al divendres dia 19. El pare carmelita va subratllar que la caritat és el bé més preuat de l'Església, «el seu millor tresor que cal salvaguardar». Destacant alguns aspectes remarcables de la vida cristiana de santa Teresa de l'Infant Jesús, el P. Miguel Àngel va explicar que una de les grans lliçons d'aquesta Santa va ser fer assequible la santedat manifestada en la fidelitat als deures quotidians, en les petites accions.

Lectures

Diumenge III de Quaresma

Lectura del llibre de l'Èxode (3, 1-8a.10.13-15)

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.» Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo sóc el qui sóc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo sóc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvé (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres." »Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

Salm responsorial (102,1-4.6-8.11 (R.: 8a))

Beneeix el Senyor, ànima meva, del fons del cor beneeix el seu sant nom. Beneeix el Senyor, ànima meva, no t'oblidis dels seus favors.

R. El Senyor és compassiu i benigne.

Ell et perdona les culpes i et guareix de tota malaltia, rescata de la mort la teva vida i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor fa justícia als oprimits, sentència a favor d'ells. Ha revelat a Moisès els seus camins, el seu estil d'obrar, als fills d'Israel. R.

«El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.» El seu amor als fidels és tan immens com la distància del cel a la terra. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (10, 1-6.10-12)

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a

Mirada endins Mn. Raimon Mateu de la Casa, diaca

Caveu-nos i adobeu-nos!

Els pagesos, que coneixen la terra i tot el que hi creix, saben que si no la caven, si no hi tiren els fems necessaris i la reguen, és a dir, si no alimenten els arbres i les plantes, no recolliran ni flors ni fruits. Les persones som igual que les plantes però sovint només ens arreglem per fora: bons perfums, bons vestits, bonics pentinats, tot per fer goig. A Jesús no li interessa l'aparença externa sinó el nostre interior. No ens podem quedar només en allò que es veu des de fora sinó que necessitem transformar el nostre cor per a poder donar fruit. L'amor vertader no és un gest sinó el fruit d'un cor transformat, convertit, per l'acció del pagès que és Déu mateix.

Pregària: Senyor, caveu-nos i adobeu-nos perquè, en experimentar la vostra misericòrdia, la nostra vida quedi transformada per a donar els fruits de conversió que vós ens demaneu.

mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (13, 1-9)

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.» I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

28 de febrer de 2016

Diumenge III de Quaresma

www.arqtgn.cat | n. 3.442

..... als 4 vents

Malalts i refugiats

En aquest Any Jubilar m'aturo a considerar avui dues obres de misericòrdia corporals: la visita a malalts i l'acollida als refugiats.

Els malalts necessiten, juntament amb les cures mèdiques, la companyia d'altres persones i a vegades no tenen família o la tenen lluny. Als cristians se'ns demana, per atendre'ls, quelcom que és més valuós que els diners: el temps. Qui està disposat a sacrificar el seu temps? Per fortuna l'Església sempre ha concedit prioritat a aquest servei fraternal. Alguns sants van destacar especialment per aquest carisma, com sant Vicenç de Paül, que va donar origen ja en el París del seu temps a aquesta activitat caritativa. Són incomptables en el món els seglars que, com a voluntaris, van als hospitals o als domicilis de persones que es troben internades o que no poden sortir de casa. A les parròquies tenim aquest servei impagable organitzat a través de la pastoral de la salut.

Als cristians se'ns demana, per atendre'ls, quelcom més valuós que els diners: el temps

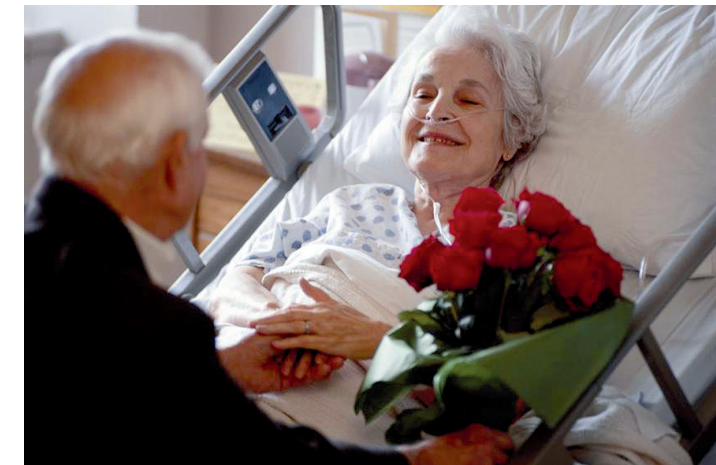
Visitar els malalts, fer-los companyia i, si és el cas, portar-los el sagrament de l'eucaristia és actuar amb ells com a membres que són de la nostra família cristiana, diocesana i parroquial. Per a mi és una alegria, en les meves visites pastorals, apropar-me a la capçalera de persones malaltes, com ho és tenir notícia d'aquesta activitat duta a terme per voluntaris amb tanta entrega i diligència.

L'obra de misericòrdia d'acollir el refugiat es denominava tradicionalment donar posada al pelegrí. En tots dos casos es tracta d'acollir el foraster, encara que aquest terme hagi caigut en desús a favor d'altres: turista, immigrant o refugiat.

DESTAQUEM...

Dinars solidaris de 'Cafè i Caliu' Presentació dels projectes socials per a persones en risc d'exclusió social a Tarragona

(p.3)

Al llarg de la història han nascut moltes obres per a aquesta comesa: només cal veure les institucions sorgides al llarg del Camí de Sant Jaume o d'altres llocs de pelegrinatge. I al costat d'elles, les nascudes per atendre persones pobres generalment desplaçades, com les cases per a transeünts o institucions hospitalàries, com l'antic Hospital de Santa Tecla.

La cara més amarga d'aquesta necessitat de ser ajudats la presenten en la nostra època els refugiats que fugen dels seus països a causa de conflictes armats, tirania o fam. Ja hem vist com la guerra de Síria ha provocat quatre milions de refugiats, i com el papa Francesc, quan molts d'aquests van arribar a Europa, va demanar a totes les parròquies i institucions eclesials que acollissin alguna família.

Demanem a la Sagrada Família de Natzaret, que també va ser refugiada, que siguem generosos en aquests acolliments.

+ Jaume Pujol

† Jaume Pujol Balcells Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

4 i 5 de març: 24 hores per al Senyor Una iniciativa per a redescobrir la importància del sagrament de la penitència i de l'adoració eucarística

(p.4)

EN PRIMERA PERSONA

Viure la Misericòrdia en família

«Solament avui seré feliç en la certesa que he estat creat per a la felicitat. No solament en l'altre món sinó també en aquest.»
Sant Joan XXIII

Avui la família s'enfronta a dificultats i reptes de diferents maneres. Crec que una de les més penoses és la resistència al compromís en qualsevol àmbit, i molt especialment en les relacions interpersonals.

La mentalitat individualista, unida a l'afany per l'èxit social i la prosperitat econòmica d'una societat de consum tan indiferent a la injustícia social afecten directament la família que, pel fet de ser Església domèstica i primera cèl·lula de la societat, ha de defensar-se de manera creativa i esperançada.

Però... com fer-ho? Com podem transmetre als nostres fills que la felicitat no està a viure per a un mateix? Que es pot tenir una vida feliç encara que sigui una vida difícil? El repte més gran que tenim els pares és educar els nostres fills en l'amor, la qual cosa significa que hem de mantenir una actitud oberta respectant el ritme de cada fill i confiant plenament en ells. Hem d'ensenyar-los a estimar sense condicions.

Sovint, en una situació concreta, solament podem acompanyar-los intentant trobar junts el millor camí per a superar la dificultat. Hem de saber transmetre'ls que no hi ha d'haver, sobretot a la família però també a la societat, ni

situacions ni persones excloses si de veritat creiem que tots som estimats per Déu i, per tant, estem al cor mateix de l'Església.

Durant la seva infantesa el meu marit i jo hem intentat encoratjar els nostres fills a fer el bé i a comprometre's al servei de la comunitat en la qual viuen i treballen. A evitar prejudicis i, sobretot, a estar atents al patiment dels altres, sigui qui sigui aquest altre, i sigui quin sigui el seu sofriment. Ara que han crescut ens demostren que aquests ensenyaments han arrelat.

Junts continuem intentant perdonar les ofenses i suportar amb paciència els defectes del proïsme, malgrat que això ens costi molt d'aconseguir per raó del nostre orgull.

Miro la meua família amb molt d'amor perquè habita i participa en la meua vida de manera imperfecta, com jo habito i participo en la seva vida també de manera imperfecta.

Federico Quereda i M. José Rueda,
Parròquia de Sant Fruituós de Tarragona

per a saber més

Quant de temps dura realment la Quaresma?

Anivell pràctic, tots els lectors del FULL ho sabem: la Quaresma dura quaranta dies. No hi ha dubte. Però si avui ens ho preguntem és perquè a la catequesi dels infants sovint la resposta a aquesta pregunta representa una dificultat. Proveu-ho. **Pregunteu a un infant de 8 anys quant dura la Quaresma i fàcilment us dirà: set setmanes.**

D'on ho ha tret això? En el fons el nen està pensant en les set cames de la vella Quaresma i les associa immediatament a set setmanes quaresmals. Potser recorda que l'Advent va durar quatre setmanes, pels quatre ciris de la corona que ens ajudaven a comptar-les.

La vella Quaresma, sense tenir-ne cap culpa, ens ho enreda. I la norma litúrgica potser també. Tots sabem que la Quaresma té quaranta dies. Ens ho indica la mateixa paraula, la referència als dies que Jesús va passar en el desert i el record dels quaranta anys que els israelites van viure nòmades al desert des de la sortida d'Egipte fins a obtenir la terra promesa. Però oficialment «el temps de Quaresma va del dimecres de Cendra fins a la missa de la Cena del Senyor, el Dijous Sant» (OGMR). Són més de quaranta dies. Alguna cosa falla. Però d'això ja en parlarem un altre dia.

A l'escola, als infants se'ls parla més de la vella Quaresma, però no tant de la Quaresma en si. La vella és certament una figura lligada a la Quaresma, però no n'indica la durada. Les seves set cames no són el recompte ni dels dies ni de les setmanes. La Quaresma és un temps de reflexió i penitència per a preparar-se per a la celebració pasqual. Durant aquest període es practicava i es practica el dejuni i l'abstinència.

Aquesta vella arrugada, que a casa nostra va vestida amb la indumentària pròpia del segle XIX, amb un bacallà al braç i un cistell de verdures i arengades a l'altre, **era una manera de mostrar als infants que durant aquell temps quaresmal hi ha uns dies que, en abstenir-se de menjar carn, en els àpats habituals hi trobarien el peix i les verdures. Els àpats abundants són substituïts per menges més lleugeres.**

Deslliguem les set cames de qualsevol càlcul de la durada de la Quaresma. Si la vella ens recorda que hem de substituir la carn pel peix, lliguem-la més aviat als set divendres d'abstinència. Aquests sí que són set, perquè als propis de les cinc setmanes de Quaresma hi hem de sumar el divendres després de Cendra i el Divendres Sant. Set cames, set divendres. Els càlculs surten, però s'han de fer ben fets.

F. Xavier Morell Rom,
delegat diocesà de catequesi i catecumenat

Litúrgia de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Setmana III

Diumenge, 28: Diumenge III de Quaresma [Ex 3, 1-8a.13-15; Salm 102, 1-2.3-4.6-7.8 i 11; 1Co 10, 1-6.10-12; Lc 13, 1-9; *o bé també poden llegir les lectures del cicle A:* Ex 17, 3-7; Salm 94, 1-2.6-7.8-9; Rm 5, 1-2.5-8; Jn 4, 5-42 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 29: [2Re 5, 1-15a; Salm 41, 2.3; 42, 3.4; Lc 4, 24-30] *Sant Oswald*

Dimarts, 1 de març: [Dn 3, 25.34-43; Salm 24, 4bc-5ab.6-7bc.8-9; Mt 18, 21-35] *Sant Rosend*

Dimecres, 2: [Dt 4, 1.5-9; Salm 147, 12-13.15-16.19-20; Mt 5,17-19] *Sant Lluci*

Dijous, 3: [Jr 7, 23-28; Salm 94, 1-2.6-7.8-9; Lc 11,14-23] *Sant Medir*

Divendres, 4: [Os 14,2-10; Salm 80, 6c-8a.8bc-9.10-11ab.14 i 17; Mc 12,28b-34] Dia d'abstinència. *Sant Casimir* (Comm.)

Dissabte, 5: [Os 6, 1-6; Salm 50, 3-4.18-19.20-21ab; Lc 18, 9-14] *Sant Teòfil*

Diumenge, 6: Diumenge IV de Quaresma [Js 5, 9a.10-12; Salm 33, 2-3.4-5.6-7; 2Co 5,17-21; Lc 15, 1-3.11-32; *o bé també poden llegir les lectures del cicle A:* 1Sa 16, 1b.6-7.10-13a; Salm 22, 1-3.4.5.6; Ef 5, 8-14; Jn 9, 1-41 (*o bé més breu:* 9, 1.6.13-17.34-38) (LE/LH pròpies)]

proposta

Dinars de Cafè i Caliu

Caritas Interparroquial d'una iniciativa anomenada «Dinars de Cafè i Caliu» per tal de presentar els projectes socials adreçats a persones en risc d'exclusió social que es duen a terme a la ciutat. És una manera de fer-los conèixer i poder-hi col·laborar.

Aquests dinars solidaris tindran lloc **els dissabtes 5, 12 i 19 de març de les 14.00 a les 16.00 h** a la seu de Cafè i Caliu, a la plaça de les Peixateries Velles 11 de Tarragona. En aquest menjador s'hi atenen diàriament un centenar de persones cada matí per a oferir-los el servei de dutxa i roba neta, esmorzar calent i una assistència social que els faciliti millorar la vida.

Per a inscriure's en aquests dinars cal trucar, abans del divendres de cada setmana, en horari de 10.00 a 14.00 h, al número 977 24 23 37 o bé al 660 518 361. El preu per a aquesta primera col·laboració és de 15 euros.

2016 agenda

29 de febrer

—**Predicació quaresmal** amb el tema «la Misericòrdia en els Pares de l'Església», a càrrec de Mn. Ignasi Cabré Mas, a l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, a les 20.00 h. Organitza l'arxiprestat de Tarragona Centre.

3 de març

—**Espai de pregària** organitzat per la Delegació diocesana de pastoral familiar. Es farà tots els dijous de cada mes a la capella del Col·legi Sant Domènec de Guzman – Dominiques de Tarragona, a les 20.15 h.

—**Conferència «La Mare de Déu del Lledó: història, art i tradicions»**, a càrrec del Sr. Àngel Gasol. Tindrà lloc a la sala d'actes de la Residència Santa Teresa de Valls, a les 20.30 h. Organitzen les parròquies de Sant Joan Baptista i del Lledó de Valls.

5 de març

—**Jornada diocesana de formació per a catequistes** sobre el tema «Testimonis del Senyor, un catecisme per a créixer en la fe.» Tindrà lloc al Centre Tarraconense El Seminari, de les 09.45 h fins a les 13.00 h. Inscripcions a la vostra parròquia. Organitza la Delegació diocesana de catequesi i catecumenat.

24 hores per al Senyor

Per tercer any consecutiu, el Sant Pare, a través del Consell pontifici per a la nova evangelització, proposa recuperar, durant aquest temps de Quaresma —concretament els dies 4 i 5 de març—, la importància del sagrament de la penitència i de l'adoració eucarística. «Novament posem al centre amb convenciment el sagrament de la reconciliació, perquè ens permet tocar en carn pròpia la grandesa de la misericòrdia (MV 17).

Ens fem ressò d'algunes de les propostes que es faran als arxiprestats per a ambdós dies, a més del que hi ha programat a cada parròquia.

Tarragona Centre

Parròquia de Sant Pau. Exposició del Santíssim durant les 24 hores, des de divendres dia 4, a partir de les 20.00 h, després de la missa del vespre, fins l'endemà dia 5 de març abans de l'eucaristia. Durant aquestes 24 hores hi haurà els següents actes: El divendres dia 4, a les 19.30 h eucaristia, a les 21.30 h rès de vespres, i a les 24.00 h rès de completes. L'endemà, dia 5, a les 08.30 h se celebrarà l'eucaristia. Durant el matí la Delegació diocesana de pastoral familiar organitza un recés coincidint amb aquesta iniciativa que començarà amb el rès de laudes, a les 10.00 h, i es clourà amb el rès de l'hora

(5 de març)

—**Recés de la Càritas Parroquial de Torredembarra**, de les 10.00 a les 13.00 h, a la rectoria de la Parròquia de Sant Pere Apòstol de Torredembarra. Aquesta proposta respon a la crida del papa Francesc a tots els voluntaris i treballadors de Càritas a dedicar un temps de pregària i reflexió en la Quaresma d'aquest Any Sant de la Misericòrdia.

—**Conferència «El silenci i l'escolta davant la cultura del soroll i la superficialitat»**, a càrrec de Mn. Evarist Gómez, i celebració de l'eucaristia. A l'església vella de l'Espluga de Francolí, a les 18.00 h. Organitza la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de l'Espluga de Francolí.

—**Concert del Cor-Orfeó parroquial del Vendrell a la Catedral**, a les 20.00 h. Amb l'acompanyament d'orgue a càrrec de Jonatan Carbó. La recaptació es destinarà a les obres de restauració de la capella de Santa Tecla de la Catedral de Tarragona.

6 de març

—**Recés sobre el tema «La Creu, rostre de la misericòrdia de Déu»**, predicat per Mn. Josep Mateu. Tindrà lloc a la capella del Santíssim de l'església parroquial de Sant Jaume Apòstol de Riudoms, a les 17.30 h. Organitza l'agrupació parroquial de Sant Jaume Apòstol de Riudoms i Santa Caterina Verge i Màrtir de Vinyols.

menor, a les 13.00 h. A les 18.30 h hi haurà el rès de vespres i, com a cloenda, a les 19.30 h, la missa.

Alt Camp

A la capella de les Monges Mínimes de Valls. Inici de les 24 hores per al Senyor a les dotze de la nit. Celebració de l'eucaristia presidida per Mn. Josep Mateu, missioner de la misericòrdia. Seguidament exposició del Santíssim, que romandrà exposat tot el dissabte dia 5 fins a les 23.00 h, quan se celebrarà l'eucaristia. Hi haurà possibilitat d'apropar-se al sagrament de la reconciliació després de l'eucaristia de divendres i abans de l'eucaristia del dia 5

Baix Penedès

Parròquia de Sant Salvador del Vendrell. Exposició del Santíssim durant 24 hores seguides. Començarà el divendres dia 4 després de la missa del vespre i acabarà amb la benedicció del Santíssim a les 18.00 h del dissabte dia 5 de març.

Conca de Barberà

Església de Sant Miquel de Montblanc. El divendres 4 de març, de les 11.00 a les 13.00 h, hi haurà adoració al Santíssim i confessions. Amb motiu de l'Any Sant de la Misericòrdia es farà cada divendres.

LES OBRES DE MISERICÒRDIA (XIII)

Obres espirituals

5. Perdonar les ofenses. A tots ens costa. Som més aviat propensos a la venjança i al ressentiment que al perdó de cor. Però ens cal aprendre a perdonar les ofenses amb tot el cor, i si no podem demanem a Déu la gràcia de saber perdonar. En Déu tot ha d'estar reconciliat. L'odi és un impediment perquè la gràcia de Déu corri i ho empari tot. És bo i convenient saber demanar perdó i alhora perdonar amb tot el cor, pregar per aquells que ens han fet mal i no retreure res del mal que ens han fet. Ens ho diu Jesús: «Perdona setanta vegades set.» Això implica també acollir el perdó de l'altre amb humilitat.

formació

La Tarragona dels primers cristians a les VII Jornades de Turisme Religios a Montserrat

Els dies 7 i 8 de març, Montserrat acollirà les VII Jornades Universitàries de Turisme Religios amb el tema «La revaloració del patrimoni religiós a través dels itineraris: el patrimoni paleocristià de Catalunya».

Els objectius d'aquestes Jornades són reflexionar sobre la importància del patrimoni paleocristià i difondre i aprofundir en el seu coneixement, així com també generar un debat científic i professional que valori la possibilitat de crear la ruta dels primers cristians a Catalunya.

Entre les diverses ponències, el dimarts dia 8 el Dr. Andreu Muñoz Melgar, arqueòleg i director del Museu Bíblic Tarraconense, exposarà els precedents i les bases històriques per entendre el naixement i el desenvolupament del cristianisme primitiu a Tarragona.

Més informació i inscripcions, fins al 29 de febrer, trucant al tel. 93 877 77 25 o al web www.abadiamontserrat.cat.

